

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราปรากฏครั้งแรกในกฎหมายตราสามดวงโดยบัญญัติไว้ในมาตรา 1 และมาตราอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง พระราชกำหนดลักษณะข่มขืนล่วงประเวณี ร.ศ. 118 บัญญัติไว้ในมาตรา 3-7 กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. 127 ปรากฏในมาตรา 243 และประมวลกฎหมายอาญาก่อนมีการแก้ไขปี พ.ศ. 2550 บัญญัติในมาตรา 276 และมาตรา 277 โดยกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับเพศได้กำหนดสาระสำคัญให้ผู้กระทำเป็นชายและผู้ถูกกระทำเป็นหญิงหญิงเท่านั้น การบัญญัติความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราในกฎหมายดังกล่าวจึงมีลักษณะคุ้มครองเสรีภาพในทางเพศมากขึ้นโดยคุ้มครองเสรีภาพในทางเพศของหญิง

ความผิดฐานกระทำชำเรา มีคุณธรรมทางกฎหมายของความผิดฐานนี้ คือ “การให้ความคุ้มครองเสรีภาพในทางเพศ” โดยกฎหมายมุ่งประสงค์ที่จะให้ความคุ้มครองมิให้มีความเสียหายเกิดขึ้นทั้งต่อสังคมส่วนร่วมและคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และจิตใจของผู้ที่จะได้รับความเสียหายหรือผู้ถูกกระทำซึ่งเป็นการคุ้มครองส่วนตัว การศึกษาถึงคุณธรรมทางกฎหมายในความผิดเกี่ยวกับเพศฐานข่มขืนกระทำชำเราที่กระทำต่อฝ่ายหญิง

ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ตามมาตรา 276 ที่แก้ไขใหม่ พ.ศ. 2550 ได้ขยายความหมายไปจากกฎหมายเดิมอย่างมากการกระทำชำเราในความหมายกว้างขวางในหลายรูปแบบกล่าวคือ

(1) ในแง่ของ “ผู้กระทำ” และ “ผู้ถูกกระทำ”

“ผู้กระทำ” คือ มนุษย์ซึ่งกฎหมายไม่จำกัดว่าจะเป็นใคร และสามีหญิงก็อาจเป็นผู้กระทำได้ด้วย ” และ “ผู้ถูกกระทำ” คือ ผู้อื่นซึ่งเป็นหญิงและอาจเป็นภริยาของผู้กระทำก็ได้” จะเป็นเพศเดียวกัน หรือต่างเพศกันก็ได้ และอาจจะเป็นคู่สมรสกันก็ได้ ดังนั้น ชายกระทำต่อหญิง หรือชายกระทำต่อชาย หญิงกระทำต่อชาย หรือหญิงกระทำต่อหญิง ชายกระทำต่อหญิงซึ่งเป็นภริยาก็ได้ หรือหญิงกระทำต่อชายซึ่งเป็นสามีก็ได้

(2) ในแง่ของ “การกระทำ”

การกระทำไม่จำเป็นต้องมีการ “ล่วงล้ำ” (หรือ “สอดใส่”) ก็ได้ เพราะมาตรา 276 วรรคสองใช้คำว่า “กระทำกับ” ดังนั้น หากชายใช้วิธีข่มขืนของตน “ถูไถ” อยู่ที่ปากช่องคลอดด้านนอก ยัง

ไม่ทันได้ “สอดใส่” เข้าไป ก็เป็นการ “กระทำชำเรา” อันเป็นความผิดสำเร็จแล้ว เพราะเป็นการ “ใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำ กระทำกับอวัยวะเพศของผู้อื่น” ซึ่งข้อเท็จจริงเช่นนี้ ตามกฎหมายเดิม ถือว่าเป็นเพียงพยายามกระทำชำเราเท่านั้น หากพิจารณาตามกฎหมายที่มีการแก้ไขใหม่ การที่ชาย ใช้อวัยวะเพศดันไปตรงอวัยวะเพศของหญิงเพียงครั้งเดียว เป็นความผิดฐานพยายามข่มขืนกระทำชำเรา อย่างไรก็ดีตาม เมื่อพิจารณาจากถ้อยคำตามมาตรา 276 วรรคสองอาจถือว่าการกระทำเช่นนี้ เป็นการข่มขืนกระทำชำเราอันเป็นความผิดสำเร็จแล้ว เพราะเป็นการใช้อวัยวะเพศชาย “กระทำกับ” อวัยวะเพศหญิงเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ

(3) อวัยวะของผู้ถูกระทำ

ไม่จำเป็นต้องเป็นอวัยวะเพศเสมอไป ดังนั้น หากชายนำอวัยวะเพศของตน “สอดใส่” เข้าไปในทวารหนักของหญิง ก็เป็นการกระทำชำเราแล้ว ซึ่งแต่เดิมไม่ถือเช่นนั้น โดยถือว่าเป็นเพียงกระทำอนาจารเท่านั้น นอกจากนั้น ตามกฎหมายปัจจุบันนี้ หากชายใช้อวัยวะเพศของตน “ถูไถ” กับ “ทวารหนัก” หรือ “ช่องปาก” ของหญิง หากเป็นการกระทำเพื่อสนองความใคร่ของชาย ก็เป็นการกระทำชำเรา อันเป็นความผิดสำเร็จ เพราะเป็นการใช้อวัยวะเพศของตน “กระทำกับ” ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้ถูกระทำ ทั้งนี้ผู้ถูกระทำอาจจะเป็นชายด้วยกันก็ได้ หรือหญิงอาจจะกระทำการดังกล่าวกับหญิงด้วยกันก็ได้ หรือหญิงกระทำกับชายก็ได้ผู้กระทำอาจใช้ “สิ่งอื่นใด” (นอกจากอวัยวะเพศของตน) “กระทำกับ” อวัยวะเพศ หรือทวารหนักของผู้อื่น

เมื่อพิจารณาการกระทำต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ตามกฎหมายเดิมไม่ถือว่าเป็นการ “กระทำชำเรา” แต่เป็นเพียงการกระทำ “อนาจาร” เท่านั้น แต่ตามกฎหมายปัจจุบันนี้กลายเป็นการ “กระทำชำเรา” ไปหมด อันเป็นการขยายความหมายของการ “กระทำชำเรา” ออกไปอย่างกว้างขวาง หากชายใช้วัตถุใดๆ “สอดใส่” หรือเพียงแค่ “กระทำกับ” อวัยวะเพศของหญิง หรือทวารหนักของหญิง ก็เป็นการกระทำชำเราตามมาตรา 276 นี้แล้ว ทั้งนี้ การกระทำความดังกล่าวอาจเป็นการกระทำของชายต่อหญิง ชายต่อชาย หญิงต่อหญิง หรือหญิงต่อชายก็ได้ ผู้กระทำอาจเป็นคู่สมรสกันก็ได้ ข้อสังเกต หากใช้ “สิ่งอื่นใด” กระทำกับ “ช่องปาก” แม้จะเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ ก็ไม่ใช่การ “กระทำชำเรา” ตามวรรคสอง ดังนั้นหากมีการใช้อวัยวะเพศเทียมสอดใส่ใน “ช่องปาก” ของผู้ถูกระทำ แม้จะเพื่อ “สนองความใคร่ของผู้กระทำ” ก็ไม่ใช่การกระทำชำเราตามวรรคสอง เพราะวรรคสองระบุถึงการใช้ “สิ่งอื่นใด” กระทำกับ “อวัยวะเพศ” หรือ “ทวารหนัก” ของผู้ถูกระทำเท่านั้น ไม่รวมถึง “ช่องปาก” ด้วย

“สิ่งอื่นใด” อาจหมายถึง มือ หรือ ปาก ของผู้กระทำก็ได้ หรืออาจหมายถึงอวัยวะเพศเทียม ก็ได้ ดังนั้น หากชายใช้มือหรือปาก “กระทำกับ” อวัยวะเพศของหญิงหรือทวารหนักของหญิง หรือหญิงใช้วัตถุ

ญ์ไถ่โทษเพราะเพศหรือทวารหนักของหญิงหรือชายก็เป็นการ “กระทำชำเรา” ตามกฎหมายปัจจุบันนี้แล้ว ทั้งนี้ ผู้กระทำอาจใช้มีดหรือปากของตน “กระทำกับ” อวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้ถูกระทำซึ่งเป็นเพศเดียวกันก็ได้

ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรากรณีพิเศษ คือความผิดตามมาตรา 276 วรรคสาม ซึ่งบัญญัติว่า “ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดหรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงหรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกันต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาทหรือจำคุกตลอดชีวิต”

กรณีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรากรณีพิเศษนี้ คือ “เสรีภาพในทางเพศ” สภาพความเป็นกรณีพิเศษเพราะการใช้อาวุธร้ายแรงเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดกรณีหนึ่ง นอกจากนี้ ผู้กระทำได้กระทำความผิดเป็นการซ้ำเติมความทุกข์ยากให้แก่หญิง กล่าวคือ การกระทำโดยมีเจตนาตามมาตรา 59 ผู้กระทำผิดมีการกระทำอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงกล่าวคือ การที่บุคคลข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น และโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงโดยเจตนาข่มขืนกระทำชำเราหญิงโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดหรือโดยโทรมหญิงโดยผู้กระทำชำเราอาจมีคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ แต่สำหรับกรณีหลังจะต้องมีผู้กระทำความผิดตั้งแต่สองคนขึ้นไปเสมอ เพราะ “การโทรมหญิง” คือ การกระทำต่อหญิงโดยชายหลายคนด้วยกัน ซึ่งการกระทำนี้แม้กระทำเพียงชั้นพยายามก็เป็นการโทรมหญิงในความหมายของกฎหมาย และเมื่อได้ข่มขืนกระทำชำเราหญิงโดยชายสองคนแล้ว คนอื่นๆ ที่ร่วมกระทำผิดที่ยังไม่ทันลงมือข่มขืนกระทำชำเราก็ต้องรับผิดฐานเป็นตัวการโทรมหญิงด้วย

ในส่วนมาตรา 276 วรรคสี่ วางหลักไว้ว่า “ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรสและคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติดแทนการลงโทษก็ได้ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้”

จะเห็นได้ว่า บทบัญญัตินี้ในส่วนแรกถ้าเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรสและคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติดแทนการลงโทษก็ได้ ซึ่งเรียกว่าเหตุห้ามลงโทษเฉพาะตัว

หากนำการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรามาพิจารณาตามโครงสร้างความรับผิดของประเทศอังกฤษและประเทศอเมริกาเป็นระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ (Common Law) ทั้งนี้สืบเนื่องมาจาก ประเทศที่ใช้ระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ (Common Law) จะปรากฏด้วยกฎหมาย 3 สาขาใหญ่ ๆ ได้แก่ กฎหมายที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร เกิดจากจารีตประเพณีและบรรทัดฐานคำพิพากษาของศาล (Common Law) กฎหมายที่เกิดจากคำตัดสินของศาล (Equity) จะพบว่าการบัญญัติผู้กระทำความผิดต้องเป็นชายเท่านั้นส่วนผู้ถูกกระทำจะเป็นหญิงหรือชายก็ได้การกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรากฎหมายทั้งสองประเทศให้รวมไปถึงการกระทำชำเราโดยกระทำกับปาก ทวารหนักโดยใช้อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดกระทำก็ได้ แสดงให้เห็นว่าการบัญญัติกฎหมายยังให้ความสำคัญกับการคุ้มครองการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราแบบธรรมชาติ โดยมีความหมายถึงผู้ใดข่มขืนผู้อื่นโดยการใช้อวัยวะเพศ ล้วงล้ำหรือสอดใส่ (penetration) เข้าไปใน Vagina, anus, oral (mouth) ของผู้อื่นหรือบังคับให้ผู้อื่นกระทำต่อตนโดยผู้อื่นไม่ยินยอมส่วนความผิดข้อหาประทุษร้ายทางเพศ (Sexual Assault) เป็นการใช้วัสดุอื่นใดล้วงล้ำหรือสอดใส่ (penetration) เข้าไปใน Vagina, anus, oral (mouth) หรืออวัยวะอื่นใดโดยบุคคลอื่นนั้นไม่ยินยอม ก็จะเป็นความผิดทั้งสิ้นเป็นต้น

หากพิจารณาความแตกต่างกับประมวลกฎหมายอาญามาตรา 276 ของไทยกำหนดให้ผู้กระทำจะเป็นหญิงหรือชายก็ได้และผู้ถูกกระทำจะเป็นหญิงหรือชายก็ได้ และรวมไปถึงการกระทำชำเราโดยกระทำกับปาก ทวารหนัก โดยใช้อวัยวะเพศหรือสิ่งอื่นใดกระทำต่อผู้ถูกกระทำด้วย

หากพิจารณาตามโครงสร้างความรับผิดของประเทศที่เป็นระบบกฎหมายที่เป็นซีวิลลอว์ (Civil Law) ประเทศญี่ปุ่นได้บัญญัติความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามบทบัญญัติมาตรา 177 ไว้ว่า ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของตนได้กระทำการโดยใช้กำลังหรือข่มขู่หญิงอายุไม่ต่ำกว่าสิบสามปี มีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและจะต้องระวางโทษให้ทำงานหนักไม่ต่ำกว่าสามปี และบทบัญญัติเช่นเดียวกันให้ใช้กับผู้ซึ่งกระทำการดังกล่าวกับเด็กหญิงอายุต่ำกว่าสิบสามปีด้วย โดยลักษณะพื้นฐานอาชญากรรมของการข่มขืนกฎหมายกำหนดให้ชายกระทำชำเรากับบุคคลที่มีอายุไม่น้อยกว่าสิบสามปี โดยการใช้ความรุนแรงหรือการคุกคามเหยื่อเป็นหญิงโดยไม่ได้รับความยินยอมมีการกำหนดอายุเข้ามาเกี่ยวข้องกับความผิดฐานนี้ด้วย

ประมวลกฎหมายอาญาสหพันธสาธารณรัฐเยอรมนี (StGB) มาตรา 177 บทบัญญัติในมาตรา 177 ของประมวลกฎหมายอาญาเยอรมันได้บัญญัติความผิดฐานกระทำชำเราไว้โดยกำหนดให้ ผู้ใดข่มขืนใจหญิงให้มีการกระทำชำเรานอกสมรสกับบุคคลนั้นเองหรือกับบุคคลที่สามโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะทำให้ได้รับอันตรายถึงชีวิตหรือแก่ร่างกายและถูกลงโทษ

จำคุกไม่ต่ำกว่าสองปี เมื่อพิจารณาการกระทำความผิดดังกล่าวจะเห็นได้ว่าองค์ประกอบความผิดที่สำคัญตามมาตรานี้คือ ต้องมีการกระทำชำเราหญิง อาจเป็นการกระทำโดยผู้ที่ข่มขืนใจหญิง เพื่อให้มีการกระทำกับตนเอง หรือเป็นการข่มขืนใจเพื่อให้กระทำกับบุคคลอื่น การข่มขืนใจนั้นอาจกระทำโดยการใช้อำลัทธิประทุษร้ายหรือขู่ข่มขืนใจว่าจะใช้อำลัทธิประทุษร้ายให้ได้รับอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกาย ซึ่งเป็นการกระทำ โดยที่หญิงมิได้ยินยอม ในขณะที่อยู่กับผู้กระทำจำต้องรู้ว่าหญิงนั้นไม่ได้ให้ความยินยอมในการกระทำความผิดดังกล่าว และผู้กระทำต้องรู้ด้วยว่าได้กระทำชำเรากับหญิงที่มีใช้ภรรยาของตน ดังกล่าวการจะเป็นการกระทำความผิดข้อหาข่มขืนกระทำชำเราได้กล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ย่อมมีการล่วงล้ำโดยใช้คำว่า “Sexual Intercourse” กฎหมายเรื่องความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราโดยใช้คำว่า “Sexual Intercourse” หรือ Sexual Penetration” ซึ่งก็ย่อมมีความหมายรวมถึงการสอดใส่อยู่ในตัวอยู่แล้วซึ่งต้องเป็นผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น

ในขณะที่ประเทศฝรั่งเศสThe French Penal Code Section 222-23 บัญญัติเป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราไว้ตามมาตรา 222-23 การสอดใส่ในทางเพศ ไม่ว่าจะใช้วิธีการใดที่กระทำต่อบุคคลอื่นโดยการใช้อำลัทธิรุนแรงซึ่งการข่มขืนกระทำชำเรา (Viol) คือการกระทำทุกอย่าง (tout acte) ที่มีการล่วงล้ำหรือการสอดใส่ (sexual penetration) ไม่ว่าจะโดยวิธีธรรมชาติหรือวิธีอื่นใด (qu'il soit) ต่อบุคคลอื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย (par violence) โดยการบังคับขู่เข็ญ (Contrainte) หรือด้วยวิธีอื่นใดประกอบกัน (Constituer) การกระทำทุกอย่างจึงไม่จำกัดว่าต้องเป็นเฉพาะอวัยวะเพศชายเท่านั้นที่ล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศหญิงแต่รวมถึงการใช้วัสดุอื่นใดสอดใส่เข้าไปก็เป็นความผิด และการล่วงล้ำหรือการสอดใส่ก็ไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นเฉพาะอวัยวะเพศหญิงเท่านั้นการล่วงล้ำหรือการสอดใส่วัสดุอื่นใดทางทวารหนักทางปาก ฯลฯ หากผู้ถูกระทำไม่ยินยอมโดยถูกบังคับขู่เข็ญ ก็เป็นความผิดด้วยจึงเป็นความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราซึ่งจากบทบัญญัตินี้แสดงให้เห็นว่าผู้กระทำ และผู้ถูกระทำอาจจะเป็นเพศใดก็ได้และไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นการใช้อวัยวะเพศชายกระทำ ต่อบุคคลอื่นเพศหญิงเท่านั้น หากแต่เป็นการใช้สิ่งใด ๆ (whatever its nature) ก็ได้ เช่น ขวด หรือนิ้วมือในการสอดใส่ก็เป็นความผิด และอาจสอดใส่ช่องปากหรือทวารหนักก็ได้ อย่างไรก็ตาม แม้จะเป็นการใช้สิ่งใดกระทำ ต่อสิ่งใดก็ได้แต่การกระทำนั้นก็ต้องเป็นการสอดใส่ (penetration) เท่านั้น

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราของไทย มาตรา 276 หากจะตีความคำว่า การกระทำในวรรคสองของมาตรา 276 เป็นความหมายแบบกว้างๆ ไม่ตรงกับจุดประสงค์ของกฎหมายทีเดียว ถ้าให้ผู้กระทำมีเจตนาเพียงจับต้อง ลูบคลำมารับผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ก็จะเป็นการลงโทษที่หนักเกินเจตนา เมื่อพิจารณาบริบทแวดล้อมโดยรวมแล้ว เจตนาของการแก้ไขกฎหมายควรมีเพียงการขยายขอบเขตเพียงเพศของผู้กระทำและผู้ถูกระทำ สิ่งที่

กระทำ และอวัยวะที่ถูกกระทำ แต่คงไม่ได้ตั้งใจจะขยายขอบเขตการกระทำออกไปด้วย ดังนั้น การนำกฎหมายข่มขืนฉบับแก้ไขใหม่มาใช้ คงต้องยึดกับพฤติกรรมการล่วงล้ำหรือสอดใส่ (Penetration) หากไม่มีการกระทำได้กล่าว จะถือว่าเป็นการกระทำชำเราไม่ได้ การตีความกฎหมายอาญาต้องตีความอย่างเคร่งครัด การบัญญัติก็ต้องบัญญัติให้ชัดเจน ไม่เกิดข้อสงสัยแก่การตีความด้วย เมื่อปัญหาเกิดขึ้นตั้งแต่การร่างและการบัญญัติถ้อยคำ การตีความและการปรับใช้ก็เกิดปัญหาด้วยเป็นผลตามมาเป็นเวลานานแล้วที่กฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้ ท่ามกลางเสียงวิพากษ์วิจารณ์ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย รวมทั้งศาลฎีกาของไทยก็ได้มีคำพิพากษามาจนถึงปัจจุบัน

5.2 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาและพิจารณาปัญหาต่างๆที่เกิดจากการบัญญัติความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามประมวลกฎหมายมาตรา 276 ผู้เขียนเห็นว่าความผิดฐานนี้ควรได้รับการแก้ไขและบัญญัติเพิ่มเติมโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 276 วรรคสองและมาตรา 277 วรรคสอง โดยกำหนดขอบเขตความหมายของคำว่า“กระทำชำเรา”หมายความว่า“การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดย การใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำสอดใส่อวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดสอดใส่อวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น”

2) การตีความกฎหมายอาญาและความรับผิดชอบทางอาญาอย่างชัดเจนแน่นอน เป็นไปตามหลักประกันในกฎหมายอาญา กล่าวคือ การล่วงละเมิดทางเพศโดยไม่มีการสอดใส่ เพียงแต่สัมผัสจับต้อง ถูไถ ยังไม่มีความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเนื่องจากกฎหมายมุ่งคุ้มครองเสรีภาพทางเพศ และผลกระทบที่จะตามมาทั้งทางร่างกายและทางจิตใจต่อผู้เสียหาย ย่อมมีผลกระทบไม่เหมือนกับการเอาสิ่งของใดหนึ่งการล่วงล้ำหรือสอดใส่ (Penetration) เข้าไปในอวัยวะเพศจะเทียบได้กับความผิดฐานอนาจารตามประมวลกฎหมายอาญา

ดังนั้นหากความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรามีการแก้ไขบทบัญญัติกฎหมายให้มีความถูกต้องดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้นและมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมจะทำให้บทบัญญัติของความผิดดังกล่าวมีความชัดเจนแน่นอนและส่งผลทำให้การตีความ การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายรวมไปถึงก่อให้เกิดความเป็นธรรม และง่ายสำหรับการบังคับใช้กฎหมายต่อไปในอนาคต